

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:36
מוצאי שב"ק.....6:07
שיעורים כסדרן
נ"ך..שופטים כ"א-שמואל א-א'
בבלי.....פסחים נ"ו
ירושלמי.....יבמות כ"ה
תוספתא.....מנחות ז'
רמב"ם.....קידוש החודש י"ג

שעה 10, גליון 17 (482)

פרשת וארא, ג' שבט, שעת תשפ"א לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

יעדע קליינע זאך איז מורא'דיג חשוב

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ו) אויפ'ן פסוק (שמות ו, ט) "ולא שמעו אל משה מקצור רוח ומעבודה קשה", אז די סיבה פארן וואס מענטשן הערן זיך נישט צו צום צדיק, איז ווייל זיי האבן נישט קיין ריכטיגע און ריינע אמונה. אפילו אויב דער מענטש גלייבט טאקע אינעם אייבערשטן, ער גלייבט אז דער אייבערשטער איז דער גרעסטער און שטערקסטער און נאר ער פירט די וועלט, גלייבט אבער נישט דער מענטש אז ער אליין איז אויך חשוב ביים אייבערשטן, און אז יעדע קליינע זאך וואס ער טוט פאר'ן אייבערשטן איז מורא'דיג חשוב, און דאס דערנענטערט אים צום אייבערשטן.

דער מענטש מיינט אז דער אייבערשטער באהאלט זיך זייער ווייט אויבן אין הימל, און אויב וויל מען ווערן נאנט צום אייבערשטן, מוז מען טון עפעס גאר ספעציעלע זאכן, מען מוז זיך אויספייניגן דעם גוף, און פאסטן, און טון שווערע עבודות, און נאר דאן וועט דער אייבערשטער הנאה האבן פון אים. אויב אבער ער וועט נאר טון פשוטע זאכן, דאן וועט דער אייבערשטער זיך בכלל נישט אומקוקן אויף אים.

דאס איז אבער א גרויסער טעות, און אפילו עס זעט אויס ווי דאס איז אן עצה פונעם יצר טוב <<<<<<

א ווארט אויף די פרשה

ויאמר ה' אל משה כבוד לב פרעה מאן לשלח העם, דער אייבערשטער האט געזאגט פאר משה רבינו, פרעה'ס הארץ איז שווער, ער וויל נישט ארויסשיקן די אידן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן ל"ח) ווען א איד נוצט זיין מויל ריכטיג ווי עס דארף צו זיין, ער געבט אכטונג צו רעדן נאר גוטע און הייליגע זאכן, דאן ווערט ער דבוק צום אייבערשטן; און אויב חס ושלום געבט מען נישט אכטונג אויפ'ן מויל, מ'רעדט זאכן וואס מ'דארף נישט, דאן ווערט פון "רוח פני" - א "רוח סערה", דאס ברענגט א שטורעם ווינט, און דאס ברענגט אלע שלעכטע קטרוגים און נסיונות אויפ'ן מענטש.

דאס מויל איז דער טויבער אנטוויקלען צו אלע גוטע זאכן, א איד האט געוואלדיגע כוחות אין זיין מויל, נישט קיין חילוק ווי אזוי ער זעט אויס, נישט קיין חילוק ווי טיף ער איז געפאלן, אין וויפיל שלעכטע זאכן ער געבעט אנטקומען, קען דער איד נוצן בלויז זיין מויל, און מיט דעם ארויסקריכן פון אלעם שלעכטס, און אנטקומען צו די העכסטע און שענסטע זאכן אויף דער וועלט.

ווען א איד איז זוכה צו נוצן זיין מויל פאר גוטע צוועקן, ער נוצט זיין מויל פאר תורה און תפלה, ער רעדט אסאך צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, און ער טוט דאס מיט א געוואלדיגע עקשנות טאג נאך טאג, וועט ער סוף כל סוף זיכער ווערן אן אמת'דיגער ערליכער איד, זיין מח וועט ווערן אויסגעלייטערט פון אלע שלעכטס, ער וועט אנהויבן טראכטן נאר פונעם אייבערשטן, און ער וועט זוכה זיין צו אן אמת'ע דביקות צום אייבערשטן.

מ'קען זיך גארנישט פארשטעלן די גרויסקייט פון א איד וואס רעדט זיך אויס צום אייבערשטן זיין גאנצע הארץ, ווי איינער זאל זיך אויסרעדן צו א נאנטער חבר, ווי א קינד זאל זיך אויסרעדן צו זיין טאטע, ער דערציילט פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס גייט אריבער אויף אים, סיי ברוחניות און סיי בגשמיות, ער זאגט אויס פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס דריקט אים, אלעס וואס ליגט אים אויפ'ן הארץ, ווען א איד איז זוכה דאס צו טון, וועט דאס אים נעמען פון די נידריגסטע מדרגות וואו ער זאל זיך גאר געפונען און אים ארויפברענגען צו די העכסטע פלאץ.

און פארקערט, ווען א מענטש לאזט זיין מויל הפקר צו רעדן און פלוידיערן נארישקייטן, און זיכער אויב ער רעדט זאכן וואס מ'טאר נישט, ווי לשון הרע און רכילות און דאס גלייכן, רייסט דאס אינגאנצן אויס זיין מח, עס מאכט א שטורעם ווינט אין זיין מח, ס'מאכט אים אינגאנצן צעמישט און נעמט ארום זיין ישוב הדעת, און דאס איז וואס טיילט אים אינגאנצן אפ פון אייבערשטן, ער פארגעסט פונעם אייבערשטן און טראכט נישט פון אים.

פון דעם נעמט זיך נאכדעם אז דאס הארץ פונעם מענטש ווערט שווער און אויסגעלאשן, ער שפירט נישט קיין שום חיות אין עבודת ה', ער שפירט נישט קיין טעם אין מצות, ער שפירט נישט קיין געשמאק אין תורה און תפלה, זיין גאנצע לעבן ווערט פארלאשן און פוסט, און ער האט ביטערע אויבארטעמען לעבן.

דערפאר איז די עצה אנהויבן נוצן דאס מויל, רעדן אפאר ווערטער צום אייבערשטן אפילו מ'פילט נאך גארנישט, זאגן די ווערטער פון תורה און תפלה אפילו ווען ס'איז נאכנישט מיט קיין חיות און געשמאק, אבער דורך די נוצן די מויל אויף א גוטע וועג, וועט דאס הארץ שוין נאכקומען, ער וועט עווענטועל אנהויבן שפירן דעם אייבערשטן, און זיין גאנצע וועג וועט אויפגעבן מיט חיות און סיפוק, ער וועט שפירן א גוטן טעם אין זיין לעבן.

אלע צדיקים זענען צוקומען צו זייערע מדרגות נאר דורך דאס מויל, דורך דעם וואס זיי האבן אסאך גערעדט צום אייבערשטן (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב, סימן ק). דורך'ן אויסנוצן די גרויסע כוחות אינעם מויל האבן זיי ארויסגעשטופט אלע שלעכטס פון זיך און האבן זוכה געווען צו א שטארקע ישוב הדעת, מיט א געוואלדיגע דביקות אין אייבערשטן. און מיר אלע קענען אויך זוכה זיין צו דעם, יעדער איד האט דאך אין זיך א נקודה פון צדיק, ווי דער פסוק זאגט (ישעיהו ס, כ"א) "יעצב פלם צדיקים", און דערפאר האט יעדער איד א חלק לעולם הבא (פנהדרן ז, ב), ווי דער פסוק זאגט ווייטער "לעולם יירשו ארץ". נישט יעדער איז אבער דער זעלבע סארט צדיק, און נישט יעדער האט דער זעלבע סארט חלק לעולם הבא, ווי דער פסוק ענדיגט צו "גצר מטעי מעשה ידי להתפאר", אזוי ווי פלאנצונגען, וואס דער עיקר שיינקייט און געלונגענקייט פונעם פלאנצונג ווענדט זיך אין וויפיל כוחות מ'לייגט אריין דערין, אז מ'האט גוט געאקערט און געזייט, גוט באוואקערט און געפלעגט, און דערנאך גוט אכטונג געגעבן ס'זאל נישט צוקומען קיין ווערים און אנדערע זאכן וואס קענען עס שעדיגן, דאן וואקסט עס זייער א שיינער בוים, און ס'געבט ארויס גוטע און זיסע פרוכט.

די זעלבע איז ביי א איד, לויט וויפיל כוחות ער לייגט אריין, און דער עיקר מיט'ן מויל וואס דאס <<<<<<

א גוט ווארט

בלעטל אין לעבן; דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן כו): "ביי די וועלט איז שפחה א חסרון, אבער ביי מיר איז שפחה א מעלה", מענטשן רעדן זיך אפ אז זיי האבן נישט קיין גוטע זכרון, זיי פארגעסן וואס איז געווען, מען מיינט אז דאס איז א חסרון, אבער עס איז פארקערט, עס איז נאר א מעלה; ווען עס וואלט ווען נישט געווען שפחה וואלט מען נישט געקענט דינען דעם אייבערשטן, ווייל מען וואלט נישט אויפגעהערט צו טראכטן פונעם פארגאנגענהייט, פון אלע דורכפעלער און אלע פראבלעמען וואס מען איז דורך, און דאס וואלט געמאכט אז דער מענטש זאל נישט וועלן נאכאמאל פרויבירן צו זיין אן ערליכער איד, אבער יעצט אז עס איז דא שפחה, קען מען זיך באנייען און אנהייבן פונדאסניי.

דאס איז ממש וואס דו דארפט יעצט גערן; לאז אפ אלע אלטע זאכן און הייב אן א נייע לעבן, פארגעס וואס איז געווען, עס וועט דיר נישט העלפן דאס וואס דו טראכסט טאג און נאכט פון וואס איז אריבער וכו' וכו'; האסט זיך שוין גענוג געעסן דאס געזונט, יעצט איז צייט אנהייבן א נייעם בלעטל.

(ערוך אמונה ויחי תשפ"א)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

מחשבות וואס פייניגן דעם מענטש

קצרות ה' התקד

ערב שבת קודש פרשת שמות, שבת מברכים, כ"ד טבת, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד מיינטייערער ... גרוי זאיר

בנוגע די אלע מחשבות וואס לאזן דיר נישט מנוחה וכד', דו ביסט אזוי פארלוירן; דו ווילסט אביסל רואיגקייט אבער דו קענסט זיך נישט בארואיגן, שטענדיג ביסטו צעמישט, דו טראקסט איבער, דו קענסט זיך נישט צאמנעמען דינע מחשבות.

נעם די עצה פון התבודדות; איך שרייב דיר א קליינע תפילה וואס דו זאלסט זאגן יעדן טאג, וועסטו זען גרויסע ניסים; דא האסטו די תפילה:

"הייליגער באשעפער, איך האב א פראבלעם, איך בין נישט רואיג; מיינע מחשבות פייניגן מיר, מיינע מחשבות לאזן מיר נישט מנוחה, איך טראקסט טאג און נאכט איבער אלטע זאכן: 'איך האב גוט געטון?' 'איך האב נישט גוט געטון?' 'איך פייניג זיך מיט ספיקות, איך בלייב שטיין ביי יעדע קלייניקייט, עס האקט מיר אין קאפ: 'יא גוט געטון, נישט גוט געטון?' 'איך בין יא גוט? איך בין נישט גוט?'

הייליגער באשעפער, די סכורים איז אומדערטרעגליך, עס איז אזוי שווער; פון אינדריסקן זע איך אויס געזונט, איך זע אויס פיי, אבער אינעווייניג בין איך חרוב ונחרב, איך קען זיך נישט ארויסברענגען מיינע ווייטאג, אבער דו ביסט דאך "היודע מחשבות", דו ווייסט מיינע מחשבות, בעט איך דיר, "יודע מחשבות הושיעה נא", העלף מיר, הייל מיר אויס, נאר דו קענסט מיר אויסהיילן, איך האב נישט קיין שום אנדערע וועג זיך צו היילן, קיינער האט נישט קיין רפואה פאר מיר, דו אייבערשטער קענסט מיר אויסהיילן, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צור וגואלי."

אז דו וועסט זאגן די תפילה לכל הפחות איינמאל א טאג זאג איך דיר צו אז דו וועסט זען א גרויסע נס, דו וועסט באקומען מנוחה אין דיין מח.

איך בעט דיר דו זאלסט מיר ווייטער שרייבן, ווייל איך האב דיר זייער ליב, איך האלט זייער פון דיר, איך זע אין דיר אן עתיד א שיינעם. פון דיין ראש ישיבה.

(עצתו אמונה נארא תשפ"א)

אז דער מענטש זאל זיך אנטרענגען צו דינען דעם אייבערשטן מיט שווערע זאכן, איז עס אבער באמת נאר אן עצה פונעם יצר הרע. ווייל רוב מענטשן קענען נישט טון קיין שווערע און גרויסע עבודות, און אזוי ווי דער יצר הרע רעדט אים אין אז די פשוטע מצות איז גארנישט ווערד, דער אייבערשטער דארף דאס נישט האבן; מיט דעם ווערט דער מענטש צובראכן, און ער באשליסט אז ער האט טאקע נישט קיין וועג צו ווערן נאנט צום אייבערשטן, און ער געבט אלעס אויף.

דער צדיק לערנט אבער אויס פונקט פארקערט, אז זוקא די פשוטע זאכן, דאס וואס זעט אויס אין די אויגן פון מענטשן ווי פשוטע זאכן, זוקא דאס ברענגט א איד נאנט צום אייבערשטן. און ווען א איד זיך שטארקן מיט די פשוטע מצות וואס ער טוט סיי ווי יעדן טאג, וועט דאס אים ברענגען נאנט צום אייבערשטן. א איד כאפט נישט אז אויב ער וועט בלויז טון די פשוטע הלכות פון שלחן ערוך, ער וועט אויפשטיין אינדערפרי און זיך וואשן נעגל וואסער, ער וועט קיין דאווענען אין שול מיט מנין, ער וועט לערנען יעדן טאג אביסל תורה, ער וועט האנדלען קרלדך און נישט אויסנארן קיין מענטשן; די אלע זאכן וואס יעדער פשוטער איד טוט, זוקא דאס איז זייער חשוב און טייער ביים אייבערשטן. און די פשוטע זאכן וועלן זיך האלטן ביי אים פאר אייביג, ווייל דאס זענען זאכן וואס ער קען שטענדיג מקיים זיין. ווידיעאום די שווערע און גרויסע זאכן, דאס וועט נישט בלייבן, ווייל דאס זענען נישט זאכן וואס קענען אנהאלטן פאר א לענגערע צייט.

חז"ל זאגן (ברכות כ"ד) אז איינער וואס שרייט הויך ביים דאווענען שמונה עשרה, איז א סימן אז זיין אמונה איז שוואך. ווייל דער מענטש וואס שרייט הויך, מיינט אז דער אייבערשטער איז אזוי ווייט הויך אין הימל, אז נאר אויב מען וועט זייער הויך שרייען וועט ער הערן. ער כאפט אבער נישט אז דער אייבערשטער שטייט הארט נעבן אים, און הערט אויס יעדעס ווארט וואס קומט ארויס פון זיין מויל, און אפילו ווען דאס ווערט געזאגט זייער שטיל.

חז"ל זאגן אז ווער עס קענטערט הויך "אמן? הא שמייה רבא" צורייסט מען אים די גזר דין פון זיבעציג יאר. זעט מען פון דעם ווי אזא קלייניקייט ווי ענטפערן אמן? הא שמייה רבא האט אזא געוואלדיגע פח צו ראטעווען א מענטש'ס לעבן פון אלע שווערע גזירות.

די זעלבע איז ווען עס קומט צו פשרות. עס איז ברור ה' היינט דא צו באקומען אלע סארט עסק מיט גוטע העשרים, עס איז בכלל נישט שווער צו עסן נאר פשר'ס. אבער ווען א איד געבט אכטונג אויף וואס ער נעמט אריין אין מויל, ער זעט אז עס זאל האבן א העשר און זיין נאר פשר, איז דאס זייער חשוב ביים אייבערשטן, און דאס ברענגט אים צו אמונה. דער הייליגער רמב"ם שרייבט אין א בריוו (עין דגל מנחה אפרים פרשת עקב) צו מענטשן וועלכע האבן זיך אפגערעדט אז זיי האבן קשיות אויף די אמונה, האט זיי דער רמב"ם געשריבן אז דאס קומט פון דעם וואס זיי האבן געגעסן נישט פשר'ע עסק, און דאס איז אריין אין זייער בלוט און האט פארשטאפט זייער מח פון די הייליגע אמונה. זעט מען ווי דאס אליין אז א מענטש געבט אכטונג צו עסקן נאר פשר'ס, און זאך וואס איז טאקע גרינג צו טון, דאס דערנענטערט אבער דעם מענטש צום אייבערשטן.

מהרה"ש האט דערציילט אז נאך די ביטערע וועלט מלחמה ווען די אידן זענען געקומען קיין אמעריקע, האבן זיי געטראפן דער מצב פון פשרות זייער שוואך. עס איז נישט געווען קיין געהעריגע פשר'ע שחיטה, און עס איז נישט געווען צו באקומען קיין חלב ישראל. נאר געציילטע ערליכע אידן האבן זיך אריינגעלייגט אין דעם, אזוי ווי דער צעהלימער רב ז"ע וואס האט זיך מוסר נפש געווען אויפצושטעלן א פשר'ע שחיטה, און אויף א פארבריק פון פשר'ע מילך און פשר'ע מילכיגע פראדוקטן, און מיט דעם האט ער געראטעוועט פילע אידן פון צו עסן טריפות ח"ו.

אין יענע צייט איז אמאל געקומען א איד צום הייליגן סאטמאר רבי'ן ז"ע און געפרעגט אויב ער קען מקיל זיין צו געבן גוילאישע פוטער פאר זיינע קינדער, ווייל אין שלחן ערוך קען מען טרעפן געוויסע התירים אויף פוטער פון א גוי. דער רבי האט אים געענטפערט מיט א שמייכל און געזאגט: "אבער אפשר איז עס בשר בחלב?" דער איד האט זיך געוואונדערט אויף די ווערטער, ווי קומט אפשר בשר בחלב צו גוילאישע פוטער? ער האט אבער געפאלגט און נישט גענוצט די פוטער. עס איז נישט אריבער קיין לאנגע צייט און עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז דער רבי איז טאקע געווען גערעכט. ווייל דער פארבריק פלעגט אריינמישן פלייש'גע באשטאנדטיילן אין די פוטער עס צו געבן א גוטן טעם.

נאך א קליינע מצוה איז דא וואס יעדער קען מקיים זיין, דאס איז די מצוה פון צדקה. ביי דעם מיינען אויך מענטשן אז מען קען נישט יוצא זיין די מצוה נאר אויב מען געבט נאר גרויסע סומעס געלט פאר צדקה. און מען כאפט נישט אז דער אייבערשטער איז צופרידן אויף מיט א פעני. יעדע פרוטה וואס א איד געבט פאר צדקה דערנענטערט אים צום אייבערשטן. און דער אמת איז אז עס גייט נאך ווייטער, מען קען טון די מצוה פון צדקה אפילו אן קיין איין פרוטה, בלויז מיט'ן געבן א שמייכל און א גוט ווארט פאר א צווייטן איד, האט מען שוין געטון א גרויסע צדקה. אזוי ווי די חז"ל זאגן (תבות ק"א) אויפ'ן פסוק (בראשית מט, יב) "ולבן שנים מחלב", אז עס איז חשוב'ער צו ווייס מאכן די ציינער פון יענעם, דאס מיינט צו מאכן יענעם פרייליך, מער פון ווי צו געבן יענעם צו טרינקען מילך.

מענטשן דרייען זיך ארום צובראכן און צוקלאפט, זיי זענען ברוגז אויף די גאנצע וועלט, זיי שפירן אז קיינער דארף זיי נישט האבן און קיינער קוקט נישט אויף זייער זייט; און מיט דעם וואס מען געבט א שמייכל און א גוט ווארט פאר א זאם מענטש, קען מען יענעם ממש ראטעווען. יענער שפירט אז ער איז נאך יא עפעס ווערד. און אמאל איז דא א מצב וואס א מענטש שוין אזוי צובראכן און דעפרעסט, אז אפילו געלט רעדט שוין נישט צו אים. קענסט אים פארשלאגן אז דו וועסט געבן

אז דער יסוד פונעם מענטש, דורך דעם ווערט ער גוט איינגעווארצלט ביים אייבערשטן, און ער קען באזיגן אלע שטורעם ווינטן, און זיין באמת דבוק צום אייבערשטן. פון איין זייט איז עס א גרינגע זאך, מ'דארף בלויז רעדן מיט'ן מויל, אבער ווייל ס'האט אזא געוואלדיגע כח צו העלפן און ראטעווען דעם מענטש, פארלייגט זיך דער יצר הרע מיט אלע כוחות אז דער מענטש זאל נישט רעדן צום אייבערשטן, ווייל ער ווייסט אז דאס וועט אים אינגאנצן אוועקלייגן.

דאס זאגט אונז דער פסוק "כבד לבי", פון וואו נעמט זיך אז דאס הארץ פונעם מענטש זאל אים ווערן שווער ווי א שטיין, ער זאל פארלוירן דעם געשמאק אין לעבן, ער זאל נישט האבן קיין חשק צו לערנען און דאווענען, דורך "פרעה - פה רע", דורך דעם וואס דאס מויל רעדט שלעכטע זאכן. דער אייבערשטער האט אבער רחמנות געהאט אויף איד'ישע קינדער, און זיי געשיקט דעם צדיק משה רבינו, וואס האט אריינגעשיינט אין זיי שכל ווי אזוי צוריק צו קומען צום אייבערשטן, ער האט זיי אויסגעלערנט צו רעדן און שרייען נאר צום אייבערשטן, און אזוי האט ער זיי אויסגעלייזט פון דעם ביטערן שווערן גלות, און דאן האט מען זוכה געווען צום הייליגן יום טוב "פסח - פה סח", דאס מויל זאל אנהויבן שמועסן און רעדן צום אייבערשטן.

לאמיר זיך שטארקן און רעדן צום אייבערשטן. יעדער וויפיל ער קען, מער אדער ווייניגער, אבער זיין שטארק מיט יעדעס ווארט וואס מאיז זוכה צו רעדן צום אייבערשטן, דאן וועלן מיר אויך ארויסגיין פון אונזער גלות און פון אונזערע שוועריקייטן, מיר וועלן ווערן נאנט צום אייבערשטן און זיין אמת'ע ערליכע אידן.

(תוך הנחל נארא תשס"ו-תשס"ז)

שאלות ותשובות בְּרִסְלָב

ווי אזוי קען איך זיך שטארקן אויפצושטיין פרי און דאווענען מיט מנין?

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א, איך בין א חתן געווארן ברוך ה', איך וויל זיך נעמען אין די האנט אריין און אנהויבן א נאךמאלער סדר היום. איך בין צוגעוואוינט אויפצושטיין גאר שפעט, און לכבוד דעם קומט מיר אויס צו דאווענען אסאך מאל ביחודות. אפשר קען דער ראש ושיבה שליט"א מיר געבן התחזקות אויף אויפצושטיין פרי און דאווענען מיט מנין? יישר כח פאר די שיעורים און בריוו וואס זענען מיר זייער מחזק.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת נארא, כ"ו טבת, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד החתן ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו. עס איז זייער וויכטיג דו זאלסט זיך צאמנעמען און זיך מאכן א סדר היום; בפרט ווען דו האלסט זעצט פאר דיין חתונה, איז דאס נאך מער וויכטיג, ווייל עס איז זייער נישט באקוועם פאר די ווייב ווען דער מאן שלאפט ביז אין טאג אריין.

זייער אסאך פראבלעמען קומען פון דעם אז דער מאן שלאפט אריין אין טאג ביז שפעט; קען זיין ער וועט דורךדעם פארלירן זיין חשיבות וכו'. ווער רעדט נאך ווען די ווייב שטייט אויף אינדערפרי און גייט צום ארבעט, זי וויל העלפן איר מאן מיט פרוקסאן און ווען זי זעט טאג איין טאג אויס ווי ער שלאפט אריין אין טאג, קען מען פארלירן דאס חן און חשיבות.

בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט גיין שלאפן צייטליך און אויפשטיין צייטליך; מיט תפילה וועסטו עס באווייזן. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

ווי אזוי קען מען רעדן צום אייבערשטן אין מקוה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א, מיין טאטע האט מיר מחנך געווען נישט צו רעדן אין מקוה, און אזוי פיר איך זיך טאקע ברוך ה'. איך וויל אבער נאך זיך אויסרעדן צום אייבערשטן, אזוי ווי איך האב געהערט ביי שיעורים אז מ'קען זיך אויסבעטן אין מקוה, וויל איך וויסן אויב מ'קען רעדן במחשבה, אזוי ווי ס'שטייט אין שיחות הר"ן (סימן ט"ו) אז ס'איז דא א תפלה פון די לונגען צום מח, און דורך דעם קען מען שרייבן און קיינער הערט נישט.

אויך וויל איך פֿרעגן אויב דאס לערנען משניות דארף זיין דוקא מיט'ן זאגן, אָדער אויב איך שפיר מער א געשמאק דורך לערנען מיט פֿרנטורא וכדומה און פֿארשטיין, אויב דאס איז אויך גוט.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת נארא, כ"ו טבת, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז מען איז זיך מתנדב צום אייבערשטן, מען בעט בקשות וכו' - איז נישט קיין פֿראבלעם. דיין טאטע האט דיר גוט מחנך געווען דו זאלסט נישט רעדן אין מקוה, אָבער דאס מיינט נישט ווידר דברים. רעדן אין מקוה מיינט מען רעדן מיט מענטשן; רעדן צום אייבערשטן, זיך מתנדב זיין - דאס איז א זאך וואס צדיקים האבן געטון.

מהר"א"ש דערצייילט, ער פֿלעגט לערן אלס בחור אין צעהלים ער מקוה ווי דער סקאלער רבי, הרב הצדיק רבי דוד יצחק אייזיק זכותו יגן עלינו פֿלעגט זיך מתנדב זיין; ער פֿלעגט נעמען אויף זיך די ד' מיתות בית דין, ער האט געהאט א ניגון ווי אזוי ער האט דאס געזאגט: "סקילה, סקילה, סקילה"; "שרפה, שרפה, שרפה"; (מהר"א"ש פֿלעגט עס זינגען מיט די תנועה), אזוי איז געווען ביי אסאך צדיקים, מען פֿלעגט זיי הערן זיך מתנדב זיין אין מקוה.

דאס איז נישט וואס דיין טאטע האט דיר געלערנט נישט צו רעדן אין מקוה; זיי שטארק ווייטער מיט דיין איינדליכייט, רעד נישט אין מקוה; עס איז נישט איינל צו רעדן אין מקוה.

בענין רעדן צום אייבערשטן אין מקוה מיט די מחשבה; דער רבי זאגט (ספר המדות המוסקות דין, סימן נד): "על ידי ושיבה במקוה תחת המים", ווען מען טובל'ט זיך, אז מען האלט איין דעם אטעם אונטער די וואסער, "עד שלא יוכל להחזיק בעצמו הרוח והנשימה", ביז מען שפירט ווי מען קען שוין נישט מער,

מען פארלירט דעם אטעם, "ומתק הדיו" - ווערן איבערגעדרייט אלע שלעכטס; אנשי שלומינו פירן זיך צו מאכן לאנגע טבילות, מען האלט זיך אונטער די וואסער ביז מען שפירט אז מען קען מער נישט און בשעת מען איז אונטער די וואסער איז מען זיך מתבודד במחשבה, מען טראכט ווי מען בעט דעם אייבערשטן, דורך דעם איז מען זוכה צו המתקת הדיונים.

בנוגע לערנען משניות; מאך זיך צוויי שיעורים, איינס בעיון מיט'ן פירוש פֿרנטורא און נאך א שיעור בגיורסא.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

פאר די ביליגע פרייז פון בלוז \$2.99 א וואך

זייט אויך פון די גליקליכע וואס זענען זיך מחיה

יעדע וואך מיט די פילע עצות און חיזוק אין לעבן

718-387-2691 #3

עצתו אמונה ב"י אייער טיר

סובסקרייבט אייך צו באקומען די

"עצתו אמונה" יעדע וואך אויף די פאסט

פאר די ביליגע פרייז פון בלוז \$2.99 א וואך

זייט אויך פון די גליקליכע וואס זענען זיך מחיה

יעדע וואך מיט די פילע עצות און חיזוק אין לעבן

718-387-2691 #3

אסאך געלט, ער דארף עס אבער נישט האבן, ער שפירט נישט קיין מען אין לעבן. אָבער אפילו אזא מענטש קען מען אויך אויפֿלעבן מיט א גוט ווארט, ווען מען זאגט אים אז ער האט נאך א האפענונג אין לעבן, ער וועט נאך אמאל מצליח זיין.

עס איז אמאל געווען צוויי ארימעלייט וועלכע זענען אינאיינעם געגאנגען נאך געלט. איינער פון זיי איז געווען א חסיד פון רבי נתן. איינמאל האט דער צווייטער ארימאן זיך זייער צוקרעכצט אז ער האט נישט קיין כח צו זיין שווער לעבן. האט אים דער חסיד פון רבי נתן געזאגט: "איך פארשטיי דיר נישט. נאך סוכות ביטו אריין צו דיין רבי'ן, און ער האט דיר געגעבן צוויי הונדערט רייניש, דו האסט געקויפט דערמיט האלץ פאר די ווינטער, און עס איז דיר נאך איבערגעבליבן נאך. ווידער אום איד, בין געווען יום טוב ביי מיין רבי'ן רבי נתן, און ער קען מיר נישט געבן קיין געלט וויל ער האט אויך נישט פאר זיך אליין. און יעצט זע איך אז איך בין גאר מער פֿרייליך פון דיר... האט אים דער צווייטער געענטפערט: "דאס איז טאקע דער חילוק. מיין רבי האט מיר געגעבן געלט, אָבער דאס נוצט זיך אויס. דיין רבי האט דיר געגעבן התחזקות, און דאס נוצט זיך קיינמאל נישט אויס... זעט מען פון דעם וואס מען קען אויפטון מיט אזא קלייניקייט ווי בלוז געבן א שמיכל און חזק פאר א צווייטן איד.

און דאס זעט מען אויך ביי די מצוה פון ביקור חולים. פארוואס זאל א מענטש נישט גיין באזוכן א קראנקע? ווייל ער מיינט אז אויב ער גייט מוז ער טון עפעס גאר גרויסע זאכן פאר זענעם. און ער כאפט נישט אז דער קראנקער וועט זיך מחי' זיין בלויז ווען מען גייט אריין צו אים פאר עטליכע מינוט און מען זאגט אים א גוט ווארט. דעריבער דארפן מיר געדענקען אז די קלייניקייט וואס מיר טוען איז זייער חשוב ביים אייבערשטן. און זאך א פשוטע קליינע מצות, דאס וועט אונז ברענגען די גרעסטע זאכן, דאס וועט אונז דערגענטערן צום אייבערשטן און אונז מאכן פאר ערליכע אידן.

(תוך החלל סעודה שלישית פרשת נארא תשע"ה למ"ק)

מיינע טייערע קינדער און תלמידים, וואס זאל איך איך זאגן? איר קענט זיך נישט פארשטעלן וויפיל יסורים און עצמת נפש איך האב געליטן אויף דער וועלט, איך האב ממש נישט געהאט קיין איין גוטן טאג מיין לעבן, אן קיין זאמא. איך האב געזען טאג געוויינט פון די פילע צער און עצמת נפש וואס איך האב געהאט פון אלע זייטן, פון אינגעווייניג און פון אינדוריסן. אָבער איך האב זיך שטענדיג געטרייסט מיט דעם אז ברוך ה' איך גלייב אינעם אייבערשטן, איך ווייס אז אלעס האט א פונקטליכער השגחה פֿרטיה, און איך בין גאר אנטלאפן שטענדיג צום אייבערשטן, און נאך דאס האט מיר געהאלפן איבערקומען מיינע צרות און יסורים. דעריבער זאלט איר אויך טון די זעלבע, איר זאלט חס ושלום נישט האבן קיין טענות אויפן אייבערשטן, זיך נישט אָפֿערן אויפן אייבערשטן. געדענקט וואס תול'ל זאל איינעם האָדום להחזיק טובה להקדוש ברוך הוא בומן שהסוריו פאין עליו, למה? שהסוריו מושכן את האָדום להקדוש ברוך הוא, א מענטש דארף זאגן דעם אייבערשטן ווען ער שיקט אים יסורים, פארוואס? ווייל די יסורים שלעפֿן דעם מענטש צום אייבערשטן. נאך זאגן תול'ל (ספר ואתחיל) "הא אָדום שמח בייסוריו יותר מן הטובה, שאילו האָדום בטובה אין מחל לו עוון שבידו, וביסוריו מחל לו" - א מענטש דארף זיך מער פֿרייען מיט די יסורים וואס ער באקומט ווי מיט די גוטס וואס ער באקומט, ווייל ווען א מענטש האט גאר גוטס וועט ער מיט דעם נישט אָפֿקומען זיינע צבירות, אָבער ווען ער האט יסורים וועט דאס אָפֿקומען אלע זיינע צבירות.

(עצתו אמונה נארא תשפ"א אות י"ד)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (צא)

שעד

נאך פסח האט דער רבי מגלה געווען צאר וואונדערליכע זאכן, פלאי פלאים, און ער האט דערצייילט די מעשה מיט די פרויט. דער רבי האט געהייסן איבער'חזרן די מעשה און האט געזאגט, "די מעשה וועט אויספעלן סיי פאר די וואס זענען דא און סיי פאר די וואס זענען נישט דא", און ער האט צוגעלייגט, "איר וועט נאך זען וואס וועט געשען שפעטער מיט די מעשה".

דער רבי האט אנגעזאגט אז מ'זאל נישט דערצייילן די מעשה פאר פרעמדע, און ער האט געזאגט, "אויב וועט איר עס יא דערצייילן, וועל איך איהר נאכאלץ ליב האבן, אבער די ליבשאפט וועט זיין אזוי ווי חייקל איז פרייליך, וואס זיין שמחה איז בכלל נישט קיין שמחה".

דער רבי האט אנגעזאגט אז אלע וואס האבן געהערט די מעשה זאלן זיין ערב איינער אויפ'ן צווייטן אז מ'זאל נישט איבערדערצייילן די מעשה פאר א פרעמדער. עס איז דאן געשטאנען דארט איין מענטש וואס אנשי שלומינו האבן מורא געהאט אז זענער וועט עס איבערדערצייילן, ווייל זענער פלעגט אסאך פלוידערן, זיי האבן נישט דערצייילט פאר'ן רבי'ן זייערע זארגן, אבער זיי האבן געטראכט וואס ס'וועט זיין מיט דעם מענטש וואס וועט עס ווארשיינליך יא אויסזאגן, און אזוי ווי זיי טראכטן דאס רופט זיך דער רבי אן, "אויף אים בין איך ערב אז ער וועט נישט דערצייילן פאר קיינעם".

ווען די אנשי שלומינו זענען ארוועקגעגאנגען פון רבי'ן, האבן זיי אויסגעפרעגט דעם מענטש אויב ער קען די מעשה, און ער האט בכלל נישט געוואוסט פון די גאנצע מעשה. האבן זיי פארשטאנען אז דאס איז געקומען פון רבי'ן וואס האט גענומען ערב'ן אים, און דערפאר האט ער עס אינגאנצן פארגעסן.

[אזוי ווי דער רבי האט אנגעווארנט מ'זאל נישט דערצייילן די מעשה פאר א פרעמדער, דערפאר איז עס געבליבן אפגעשריבן נאר בכתב וד, און מ'קען עס נישט דרוקן].

שעה

נאך שבעות האט דער רבי איין טאג געדאווענט זייער פרי, און דערנאך האט ער געשיקט זיין טאכטער שרה צו גיין רופן איינער פון זיינע מענטשן. ווען ער איז אנגעקומען האט אים דער רבי געזאגט, "קום מיט מיר שפארצין", און אזוי זענען זיי ארויסגעגאנגען אינדרויסן פון שטאט און שפארצירט צווישן די גראס.

האט דער רבי דאן געזאגט, "ווען דו וואלטסט זוכה געווען צו הערן די שירות ותשבחות פון די גראס, ווי יעדעס גראס זינגט שירה צום אייבערשטן אן קיין שום פנה און אן קיין שום פרעמדע מחשבות, און זיי ווארטן אפילו נישט צו באקומען שפר פאר דעם, ווי זיין און הערליך איז צו הערן זייער שירה, ס'איז זייער גוט צו זיין פרום צווישן זיי".

דערנאך זענען זיי ווייטער געגאנגען און זענען אנגעקומען צו א פארגען נעבן שטאט, דער מענטש האט געפרעגט דעם רבי'ן וואס דארט אים, האט דער רבי אים ערקלערט אז אינ'ם פארגען איז דא דארט ווי א קליינע הייל, און דערנאך האט אים דער רבי געזאגט, "קום, לאמיר אהינגיין!", און זיי זענען טאקע דארט אריינגעגאנגען. ווען זיי זענען אנגעקומען אינעווייניג האט מען נישט זען נעמען זען פון אינדרויסן, ווייל דער פארגען איז געווען הילל פון אינעווייניג, און אביסל טיף אריין אזוי ווי א קליינע הייל.

דער רבי האט זיך דארט אראפגעזעצט אויף דער ערד, ער האט ארויסגענומען פון זיין ארבל א ספר "שערי ציון" [א פריערדיגע ספר פון הפלות, פארפאסט געווארן דורך רבי נתן נטע הנובר זי"ע ה' תקום דמו פון נעמירוב], ער האט אנגעהויבן זאגן, און ער האט זייער שטארק געוויינט, אזוי האט ער ווייטער געזאגט א בלאט נאך א בלאט און האט זייער געוויינט אן אויפהער. דער מענטש איז געשטאנען ביי די זייט און געהאלטן זיין לולקע ציבעף, און איז געווען זייער איבערגענומען פון די געוויינט פון רבי'ן.

זיי האבן זיך דארט אויפגעהאלטן א לאנגע צייט, און ווען דער רבי האט אויפגעהערט וויינען האט ער געזאגט פאר דעם מענטש ער זאל ארויסגיין קוקן ווי דער טאג האלט, דער מענטש איז ארויסגעגאנגען און געזען אז ס'איז שוין שפעט געווארן, די זון הויבט שוין אן אונטערגיין, אזוי לאנג האבן זיי זיך דארט אויפגעהאלטן, פמעט א גאנצע לאנגע זומער טאג אן קיין אפשטעל אינדערמיט.

דערנאך האט אים דער רבי געבעטן צו מאכן פייער, ער האט פארהייכערט זיין לולקע און געזעסן דארט אביסל, און דערנאך זענען זיי ארויסגעגאנגען.

דער רבי האט געזאגט פאר יענעם מענטש, "ס'וועט קומען א צייט ווען ס'וועט זיין זייער שווער מקורב צו ווערן צו מיר, געצט בין איך אבער אין אייערע הענט, און איר מיט ר' יעקב יוסף, אויב ווילט איר, קען איך מאכן פון אייך צדיקים אזוי ווי מיר!".

פארזעצונג קומט א"ה - גענומען פון ספר "שעלת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' נייע אפטיילונגען אין די וועכענטליכע "עצתו אמונה" מעשיות און גורלות פאר קינדער מפתח פון "קול ברסלב"

אין די לעצטע וואכן האט מען צוגעלייגט מיטן אייבערשטנס הילף עטליכע זייער שינע אפטיילונגען אין די וועכענטליכע עצתו אמונה אויסגאבע וואס אנטהאלט די בריוו פון ראש ישיבה שליט"א פון די לעצטע וואך.

צום ערשט איז צוגעקומען יעדע וואך א שינע מעשה, געשריבן דורכן ראש ישיבה שליט"א ספעציעל פאר קינדער, מיט א שינע געמאלענע בילד, ספעציעל געמאלן דורך א בארימטע מעלער פאר די עצתו אמונה פאר קינדער. יעדע וואך קומט א שינע מעשה וואס לערנט אויס שינע מוסר השכל און ברענגט אריין יראת שמים. די קינדער וואס נעמען ארויס א שינע מוסר השכל אדער געדאנק, און שיקן עס אריין, וועלן אריינגיין אין עטליכע שינע גורלות.

אויך איז צוגעקומען זייער א פראקטישע אפטיילונג, "מפתח פון קול ברסלב", דארט וועט בעז"ה אויסגערעכנט ווערן יעדע וואך אלע נייע שיעורים, דרשות, אינטערוויוס און נאך, וואס איז ארויף אויפ'ן "קול ברסלב" טעלעפאן ליין, אויף א שינע מסודרדיגע וועג, מ'זאל עס קענען גרינג טרעפן. ווי אויך דרשות פון די פארגאנגענע יארן אויף די פרשה, וואס מ'קען הערן אויפ'ן ליין.

מאכט ליכטיג אייער שטוב, שרייבט איך איין פאר סובסקריבשאן צו באקומען די "עצתו אמונה" וועכענטליך אויף די פאסט, פאר די סומע פון בלויז \$2.99 א וואך. רופט דעם "קרן הדפסה" אויף 718-387-2691 עקסטענשאן 3, אדער שיקט אן אימעיל subscribe@kerenhadfusa.org.
עצתו אמונה, פעולתו אמת!

סימן טוב ומזל טוב

- מו"ה שלום יוסף יאקאבאוויטש הי"ו
צו די געבורט פון א אינגל למולל טוב
- מו"ה מנחם מענדל שימשאוויטש הי"ו
צו די געבורט פון א מיידל למולל טוב
- מו"ה ישראל קרויס הי"ו
צו די געבורט פון א אינגל למולל טוב
- מו"ה לוי יצחק זאפיר הי"ו
צו די געבורט פון א אינגל למולל טוב
- מו"ה וואלווי שטערן הי"ו
צו די געבורט פון א אינגל למולל טוב
- החתן נתי שווארץ הי"ו
צו זיין שמחת החתונה עב"ג למולל טוב

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** מיר וועלן פרובירן בעז"ה עס צו שיקן צו איך אהיים

שובבי"ם

איז שובבי"ם א טרויעריגע צייט אדער א פרייליכע צייט? צי איז עס בכלל א זאך וואס האט עפעס מיט מיר?
קול ברסלב
212-444-9191
1, 2, 1, 7, 1, 70

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com